

Sygn. akt II Cz 284/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - SO. W. Damaszkowski /spr./

Sędziowie SO M. Lechowska, SO A. Izydorek

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2015 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko L. W. i A. W.

o zasiedzenie

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 6 marca 2015 roku sygn. akt I Ns 1105/14

postanawia:

I.zażalenie oddalić;

II.zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestników 75 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu postanowieniem z dnia 6 marca 2015 roku oddalił wniosek Gminy W. o stwierdzenie nabycia prawa własności przez zasiedzenie nieruchomości pozostającej we władaniu uczestników postępowania L. W. i A. W. oraz zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania 3600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd I instancji oparł na art. 520 § 2 k.p.c. wskazując, że interesy uczestników postępowania były sprzeczne.

W zażaleniu wnioskodawca zaskarżył rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w postanowieniu wnosząc o jego zmianę nieobciążanie tymi kosztami Gminy W. bądź ustalenie, że każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie.

W odpowiedzi na zażalenie uczestnicy postępowania wnieśli o jego oddalenie na koszt wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawową zasadę orzekania o kosztach postępowania nieprocesowego zawiera przepis art. 520§1 k.p.c. Zgodnie z nim każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie, co w praktyce oznacza, że obciążają go koszty czynności, których dokonał sam oraz podjętych w jego interesie. Uregulowanie zawarte w art. 520 jest nie jest wyczerpujące co oznacza, że w postępowaniu nieprocesowym znajdują – z mocy art. 13 § 2 k.p.c. - odpowiednie zastosowanie rozwiązania dotyczące orzekania o kosztach w procesie.

W judykaturze utrwalone jest stanowisko (zob. post. SN z dnia 19.11.2010 roku III Cz 47/10 i z dnia 6.02.2013 roku V Cz 39/12) zgodnie z którym powyższa zasada jest nienaruszalna wtedy, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub ich interesy są wspólne. W pozostałych wypadkach sąd może od tej zasady odstąpić i na żądanie uczestnika orzec według przesłanek określonych w art. 520 § 2 lub 3 k.p.c. Przyjmuje się, że interesy uczestników postępowania nieprocesowego są sprzeczne między innymi w sprawach o stwierdzenie nabycia własności rzeczy przez zasiedzenie lub o ustanowienie służebności. W sprawach tych, jak się podkreśla, powstaje wyraźna kontradycja co do oczekiwanego wyniku sprawy, gdyż wnioskodawca oczekuje uwzględnienia wniosku, a będący w opozycji uczestnik jego oddalenia (tak: SN w post. z dnia 3 grudnia 1959 r., 2 CR 859/58).

W tym stanie rzeczy trafnie Sąd Rejonowy obciążył wnioskodawcę kosztami postępowania na rzecz uczestników postępowania. Okoliczność, że wnioskodawca jest jednostką samorządu terytorialnego i zaspokaja potrzeby mieszkańców gminy nie może skutkować odstąpieniem od obciążania go kosztami postępowania skoro uczestnicy korzystali z usług zawodowego pełnomocnika i ponieśli w związku z tym określone wydatki.

Z tych względów zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 i § 8 pkt 1 oraz § 13 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzono od wnioskodawcy na rzecz uczestników 75 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.